

Meglátom, akarom, megszerzem

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 3:1-6; Ézsaiás 56:11; Máté 13:3-7, 22; 26:14-16; 2Korinthus 8:1-7; 2Péter 1:5-9

„Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az igét, de e világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az igét, és gyümölcsöt nem terem” (Mt 13:22).

A pénz és az anyagi javak szeretete sokféle irányból támadhat ránk. Ellen G. White leírja, hogyan akar elejteni bennünket az anyagiasság csapdáival a gonosz. „Menjetek, vegyétek rá őket, hogy vásároljanak földeket, részegedjenek meg a pénztől és a világ gondjaitól! A lehető legvonzóbb fényben tünessétek fel előttük a világot, hogy itt gyűjtsenek kincseket és csak a földi javakra figyeljenek! Mindent meg kell tennünk azért, hogy az Iste ügyében munkálkodók ne jussanak forrásokhoz, amelyeket ellenünk használhatnának fel! Tartsuk a pénzt a saját sorainkban! Minél több eszközre tesznek szert, annál nagyobb kárt okoznak a mi országunknak, mert elveszik a mieinket. Vegyétek rá őket, hogy jobban érdekelje őket a pénz, mint Isten országának az építése és az általunk olyannyira gyűlölt igazság terjesztése, akkor nem kell félnünk a befolyásuktól! Hiszen tudjuk, hogy minden önző, kapzsi ember a mi uralmunk alatt van, és végül elszakad Isten népétől” (*Counsels on Stewardship* [Tanácsok a sáfárságról]. 154-155. o.).

Ez a terv sajnos különösen eredményes. Vegyük hát figyelmesen számba a veszélyeket és azt, amit az Isten Igéje mond arról, hogyan kerülhetjük el az efféle lelki csapdákat!

A JÓLÉT-EVANGÉLIUM

Az egyik népszerű televíziós igehirdető üzenete egyszerű: Isten meg akar áldani, áldásának bizonyítéka pedig az anyagi javak bősége. Más szóval, ha hűséges vagy, Isten gazdaggá tesz.

Ilyen és ehhez hasonló a jólét-evangélium üzenete. Kövesd Istent és Ő gazdaggá tesz az anyagi javakban! Ez a gondolat nem más, mint az anyagiasság hamis teológiai igazolása, hiszen a valódi üzenete így hangzik: *„Anyagias akarsz lenni és szeretnéd, hogy ez ne bántsa a lelkiismeretedet? Akkor itt a mi evangéliumunk!”*

Azonban komoly csúsztatás a garantált gazdagsággal összekapcsolni az evangéliumot. Ez a hiedelem ellentmond a Szentírásnak, és olyan énközpontú teológiát tükröz, ami nem több mint bibliai nyelvezettel megfogalmazott féligazság, a gyökere pedig ugyanaz, mint minden egyéb bűné: az én és az énnek való kedvezés mindenekfelett.

A jólét-teológia szerint, ha Istennek adunk valamit, cserébe megkapjuk az anyagi értelemben vett gazdagság garanciáját. Ez azonban automatává alacsonyítja Istent, a vele való kapcsolatunkat pedig szármalmas üzletté: *Én ezt teszem, cserébe pedig te azt ígéred nekem.* Vagyis nem azért adunk, mert az a helyes, hanem azért, amit cserébe kapunk. Ez a jólét-evangélium.

Olvassuk el 2Kor 8:1-7 szakaszát! Mi történik itt? Milyen elveket látnunk ezekben az igeversekben, amelyek ellene szólnak a jólét-evangéliumban megfogalmazott gondolatnak? Mit ért Pál azon, hogy bővölködünk a jótékonyságban (2Kor 8:7)?

Ezek az emberek bár nagy szegénységben éltek (2Kor 8:2), mégis jószi-
vűek voltak, sokkal többet adakoztak, mint amennyit megengedhettek volna maguknak. Az ilyen és hasonló igeversek segítenek cáfolni a jólét-evangélium hamis teológiáját, ami szerint az lesz a bizonyítéka annak, hogy jó kapcsolatban vagy Istennel, ha dúskálsz az anyagi javakban.

Milyen példát hozhatunk fel arra, hogy van, aki hűséges Istenhez, de a világi javakat illetően nem gazdag, míg sokan nem hűségesek az Úrhoz, mégis gazdagok? Ezek szerint miért nem nevezhetjük a gazdagságot az isteni áldás bizonyítékának?

ELHOMÁLYOSULT LELKI LÁTÁS

Nem is kell a Biblia ahhoz, hogy belássunk egy nyilvánvaló igazságot: az élet gondjai és javai csak ideiglenesek. Itt semmi sem maradandó vagy tartós. Pál így fogalmazott: „*Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók*” (2Kor 4:18). Igen rövidlátó az a keresztyény, akit a világ gondjai kötnek le, nem pedig az, hogy a mennybe vezető úton járjon! Kevés dolog vakíthatja el a szemünket annyira, mint a gazdagság csalárdsága. Így fogalmazott Helen Keller, aki vak volt: „Az a legszánalmasabb a világon, akinek ép a szeme világa, de nincs látása.” A Biblia tele van olyan emberek példáival, akik ugyan láttak, lelki értelemben azonban vakok voltak.

„Egyesek annyira szeretik a világot, hogy az elnyeli az igazság iránti szeretetüket. Amint itt szaporodnak a kincseik, úgy csökken a mennyei kincsek iránti érdeklődésük. Minél többet birtokolnak ebből a világból, annál szorosabban ölelik magukhoz a javakat, mert félnek, hogy az olyannyira óhajtott kincseket valaki elveszi tőlük. Minél több van a tulajdonukban, annál kevesebbet ajánlanak fel másoknak, mert minél többjük van, annál szegényebbnek érzik magukat. Ó, milyen csalárd a gazdagság! Nem fogják meglátni és érzékelni, mi mindenre van szükség Isten ügyében” (Ellen G. White: *Spiritual Gifts* [Lelki ajándékok]. 2. köt., 267. o.). Ha elhomályosul a lelki látásunk, azzal bizony kockára tesszük az örök üdvösségünket. Nem elég, ha csak néha-néha pillantunk Jézusra. Összpontosítsuk rá a figyelmünket!

Milyen veszélyre figyelmeztet Jézus Mt 13:3-7, 22 verseiben? Miért esik bele ebbe a csapdába olyan könnyen gazdag és szegény egyaránt?

Jézus először a világ gondjaira figyelmeztet (Mt 13:22). Tudja, hogy mindnyájan gondokkal küszködünk, beleértve az anyagi jellegű problémákat. A szegények amiatt aggódnak, hogy nincs elég pénzük, a gazdagokat pedig az foglalkoztatja, hogyan szerezhetnének még többet. Vigyázzunk, hogy az efféle gondok ne fojtsák meg az Igét a szívünkben és az életünkben (Mt 13:22)! Másodjára Jézus a gazdagság csalárdságára figyelmeztet (Mt 13:22). A vagyon önmagában nem bűn, mégis képes úgy csapdába ejteni, hogy végső romlásunkat okozza.

Hogyan mutatkozik meg az életünkben a gazdagság csalárdsága? Milyen gyakorlati döntéseket hozhatunk, hogy óvjuk magunkat a csapdájától?

A KAPZSISÁGHOZ VEZETŐ LÉPÉSEK

Mint minden bűn, a kapzsiság is a szívben kezdődik. Mélyen benn, a lelünkben indul el és külső cselekedetekben nyilvánul meg. Ez történt az Édenben is.

Olvassuk el 1Móz 3:1-6 szakaszát! Mit tett Sátán, hogy bűnre csábítsa Évát? Hogyan használja fel ugyanazokat az elveket, hogy bennünket is elhíttessen?

„Mivel úgy látta az asszony, hogy jó volna enni arról a fáról, mert kedves a szemnek, és kívánatos, mert bölcsé tesz, szakított annak gyümölcséből, és evett. Adott a vele levő férjének is, és ő is evett” (1Móz 3:6, ÚRK).

Akár úgy is gondolhatnánk, hogy a reklámpipar az édeni történetből vette a termék-eladás alappéldáját. Sátán úgy mutatta be Évának a tiltott fát, hogy az asszonyban vágyat keltsen olyasmi után, ami még nem volt a birtokában. Rávette, hogy elhiggye: szüksége van arra, ami valójában nem is kellett neki. Kiváló csel. Éva bukása mutatja azt a három lépést, amit megteszünk, amikor legyőz a kapzsiság: *meglátom, akarom, megszerzem!*

A kapzsiság csendes bűn is lehet. A kéjvágyhoz hasonlóan lényünk mélyén lapul, de ha végül meghozza gyümölcsét, az iszonyú rombolást végez. Tönkretetheti a kapcsolatokat, megsebezheti szeretteinket és büntudattal ostromol. A kapzsiság, ha hagyjuk, felszínre törve minden más elvet legyőz. Akháb király meglátta Nábót szőlőjét, meg akarta szerezni és addig panaszkodott, amíg a királyné meg nem ölette érte Nábótot (1Királyok 21). Ákán sem tudott ellenállni, amikor meglátta a köntöst és a pénzt, amit aztán megszerzett magának (Józs 7:20-22). A kapzsiság végeredményben az önzés egyik formája.

„Amennyiben az önzést nevezzük főbűnnek, a kapzsiságot az önzés uralgó formájának kiálthatjuk ki. Jellegzetesen ír erről Pál apostol a végső hitelhagyás nehéz időszakáról szólva (2Tim 3:1). Az önzést minden gonoszság alapvető indítékának nevezi, ami aztán győzedelmeskedik és a kapzsiságban termi meg első gyümölcsét. »Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzvárgók« (2Tim 3:2)» (John Harris: *Mammon*. New York, 1849, Lane&Scott, 52. o.).

Miért fontos felismerni magunkban a legkisebb hajlamot is a kapzsiságra?

KAPZSISÁG: LEGYEN MINDEN ÚGY, AHOGY ÉN AKAROM

Milyen büntől óv Ézs 56:11 verse?

A bűnös számára olyan egyszerű és magától értetődő a kapzsóság, mint a lélegzés. Pedig nehéz bármit találni az emberben, ami ennél *kevésbé* tükrözné Krisztus jellemét. „*Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok*” (2Kor 8:9).

Csak az Úr tudja, mennyi kárt okozott már a kapzsóság az emberi történelem során! Kirobbantott háborúkat, bűncselekmények elkövetésére indított embereket, amelyekkel feldúlták saját és családjuk életét. A kapzsóság olyan, mint a vírus, ami beleveszi magát a gazdaszervezetbe és felemészt minden erényt, míg semmi sem marad, csak egyre több és több kapzsóság. Betegség, ami mindent akar, szenvedélyt, hatalmat, vagyont: *me glátom, akarom, megszerzem!*

Mit tanulhatunk Mt 26:14-16 szomorú történetéből a kapzsóság hatalmáról?

Figyeljük meg Júdás szavait: „*Mit adnátok nekem, ha a kezetekbe adnám őt*” (Mt 26:15, URK)? Iskolapéldája ez annak, amikor valaki engedi, hogy a kapzsóság minden mást uraljon az életében. Júdás olyan kiváltságos helyzetben volt, mint a világtörténelemben kevesen: a testté lett Jézus szűk tanítványi körében élhetett, látta a csodáit, hallotta, amint az élet szavait szólja. Mégis, figyeljük meg, *mivé tette a kapzsóság!*

„Milyen szelíden bánt későbbi árulójával a Megváltó! Tanításában Jézus hangsúlyozta a jótékonyág elvét, ami a kapzsóság igazi gyökerébe vág. Lefestette Júdás előtt a telhetetlenség förtelmességét, s a tanítvány nemegyszer rádöbrent, hogy az ő jellemét rajzolta meg, az ő bűnére mutatott rá, mégsem vallotta meg és hagyta el hamisságát” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 241. o.).

Ki az közülünk, akinek a jellemében időnként nem tűnik fel a kapzsóság? Ha nem vigyázunk, bármelyikünket legyőzhet. Hogyan tarthatjuk ellenőrzés alatt ezt a természetünkből fakadó hajlamot?

ÖNURALOM

Olvassuk el az alábbi verseket! Mit üzennek ezek a szakaszok? Segíthetnek, hogy megértsük: mi óvhatja meg az embereket, szegényeket és gazdagokat egyaránt a veszélytől, amit a kapzsiság, az önzés, a pénz és az anyagi javak szeretete jelent a keresztények számára.

ApCsel 24:24-26 _____

Gal 5:22-25 _____

2Pt 1:5-9 _____

E szakaszok mondanivalója igen gazdag. Figyeljünk meg egy közös szót, az önuralmat! Ez különösen nehéz lehet, ha a kapzsiságról, a pénzsóvárságról és a birtoklási vágyról van szó. Csakis akkor élvezünk védelmet mindettől, ha először is uraljuk a gondolatainkat, majd a tetteinket.

Az önuralmat csak annyira tudjuk gyakorolni, amennyire átadjuk magunkat az Úr hatalmának. Saját erőből senki sem képes legyőzni a bűnös vonásokat, főleg, ha már régóta ápolgatta és erősítette magában azokat. Valóban a Szentlélek természetfeletti munkájára van szükség az életünkben, ha győzelmet akarunk aratni ezen a téren. *„Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, aki nem hagy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek”* (1Kor 10:13).

Olvassuk el újra 2Pt 1:5-9 szakaszát! Milyen utat mutat itt Péter? Mely lépésekkel haladhatunk ezen az úton, főleg ha a kapzsiság és a pénzsóvárság bűnével küzdünk?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Az ember végső célja az, hogy boldog és elégedett legyen. Ám ha azt várjuk, hogy az anyagi javak megszerzésével majd elérjük ezt a célt, nagyot tévedünk. Szívük mélyén tudják is az emberek, hogy ez igaz, mégis folytatják az anyagiak hajszolását: *meglátom, akarom, megszerzem!* Mi lehet ennél egyszerűbb? A hetednapi adventisták is, mint bárki más, folyton szembesülnek a kísértéssel, hogy átvegyék az anyagiasság értékeit. A javak hajszolása azonban nem hoz sem boldogságot, sem megelégedettséget. Sokkal inkább problémákat okoz, mégpedig sokat, ezt a gazdag ifjú történetéből is láthatjuk: szomorúan, csüggedten, elkeseredve fordult el Jézustól, mert nem azt hallotta vagy kapta, amit akart. „Az anyagiasság értékrendjéről a következőket szokták mondani: teljes egészében aláássa az ember jólétét, állandó elégedetlenséget és boldogtalanságot okoz, ezen kívül depressziót, idegességet, fizikai fájdalmakat, fejfájást, személyiségtorzulásokat, narcizmust [önimádatot], antiszociális viselkedést vált ki” (Tim Kasser: *The High Price of Materialism* [Az anyagiasság magas ára]. Cambridge, Mass., 2002, The MIT Press, 22. o.).

A materialista keresztény – hadd fogalmazzunk így – büszkén iszik a gazdagság kútjából, de lelkileg folyton szomjas. Aki azonban abból a vízből iszik, amit Krisztus ad, soha meg nem szomjazik (Jn 4:14).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1. Időzzünk még a jólét-evangélium gondolatánál! Aki ezt képviseli, mely igeszakaszokból indul ki? Ugyanakkor milyen hűséges embereket említhetünk a Bibliából, akiknek az élete éppenséggel cáfolja ezt a hamis tanítást?**
- 2. Valaki így fogalmazott, amikor az első gyermeke még kicsi volt: „Két fontos bibliai igazságot már megtanultam tőle. Először is: bűnösnek születünk. Másodszor: önzőnek születünk.” Még mit mondhatunk arról, hogy már a gyermekekben is látszik a természetunktől fakadó önzés és az isteni kegyelemre utaltság?**
- 3. „Ha a problémák gyökerét keressük, nem drogtesztet kell végezni. Teszteljük a butaságot, a tudatlanságot, a kapzsiságot és a hatalom szeretetét!” Mi van a kapzsiságban, ami olyannyira ártalmas, nem csupán magára a kapzsi emberre, hanem a körülötte élőkre is? Milyen példákat említhetünk arra, hogy a kapzsiság szörnyű rombolást végez minden érintett életében?**

PÁSKULYNÉ KOVÁCS ERZSÉBET:

KÖSZÖNÖM URAM! MEGKÖSZÖNÖM!

Mint falat kenyér az éhezőnek,
mint sebre a balzsam
a szenvedőnek;
mint virágnak az üdítő harmat,
mint tikkasztó melegben
a lágy fuvallat,
zápor a kiszáradt földnek:
lelkem sóvárgásain áttörnek
szavaid, s imához borulok,
örökkévaló, nagy irgalmú Isten!

– Add, hogy meghalljam szavad,
add, hogy érezzem kezed melegét,
hogy akármit ígér a világ,
tudjam mondani:
nekem kevés!
Nekem Te kellesz,
mert Te vagy az Élet!
Ez a földi lét
csak átmenet.
Hozzád vágyom,
hisz belőled van lelkem:
a belső emberem
érted remeg.

– Ezért vagy nekem a kenyér,
a balzsam, az üdítő harmat,
a vigasztalás, szent öröm,
s hogy ilyen sokra méltattál:
Köszönöm, Uram! Megköszönöm!